

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : Ε. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΗΡΩΔΟΤΟΥ 26 ΑΘΗΝΑΙ. - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 70-411
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΑΡΡΗ ΙΙ - ΤΗΛ. 28 - 620

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ ΠΩΣ ΘΑ ΛΥΘΗ ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΤΟ Γ' ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑ, Δρος ΧΗΜΙΚΟΥ, ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

III

Η βιομηχανία

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν σήμερον περὶ τὰς 1000 βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις μὲ προσωπικὸν ἄνω τῶν 25 ἀτόμων πού ἀπασχολοῦν περὶ τὰ 120.000 ἄτομα, ὑπάρχουν ὅμως παραλλήλως καὶ 70.000 βιομηχανικὰ καὶ βιοτεχνικὰ καταστήματα πού ἀπασχολοῦν κάτω τῶν 25 ἀτόμων, ἀπασχολοῦν ὅμως ἐν συνόλῳ ἄλλα 120.000 ἄτομα, εἰς τρόπον ὥστε τὸ σύνολον τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν βιοτεχνίαν εἶνε περὶ τὰ 250.000 ἄτομα.

Ἡ βιομηχανικὴ μας παραγωγή παρουσιάζει κατὰ τὴν τελευταίαν προπολεμικὴν δεκαετίαν μίαν σημαντικὴν ἀνάπτυξιν. Κατὰ τὸ 1938 ἀνήρχετο εἰς 14 δισεκατομμύρια προπολεμικῶν δραχμῶν καὶ ἦτο ποσοτικῶς κατὰ 65 ο/ο ἀνωτέρα τῆς τοῦ 1928, ἐκάλυψε δὲ τὰ 70-80 ο/ο τῶν ἀναγκῶν μας. Παρὰλλήλως ηἠδέθη καὶ ἡ ἀξιοποίησις ἑλληνικῶν πρώτων ὑλῶν, ἐνῶ συγχρόνως ἐμειώθη αἰσθητῶς ἡ εἰσαγωγή πρώτων ὑλῶν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν.

Θὰ προσπαθῶμεν μὲ τὸν συντομότερον δυνατὸν τρόπον νὰ ἐκθέσωμεν ποία εἶνε ἡ θέσις τῆς σημερινῆς μας βιομηχανίας καὶ ποίας δυνατότητας ἀναπτύξεως παρουσιάζει.

Ἡ μεταλλουργικὴ μας βιομηχανία εἶνε περιορισμένη εἰς τὴν ἐκκαμίνευσιν μολύβδου εἰς Λαύριον. Εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν ὑπάρχουν κάμιοι ἀνατήξεως παλαιῶν σιδήρων πού παρήγον περὶ τοὺς 15.000 τόν. ὠρεσίμων ἐλατῶν χαλύβων. Αἱ προπολεμικαὶ μας ἀνάγκαι ἀνήρχοντο εἰς 150.000 τόν. περίπου, πού ἀντιστοιχοῦν εἰς 20 κιλὰ περίπου κατὰ κεφαλὴν. Εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας ἡ καταναλώσις εἶνε 5-20 φορές μεγαλυτέρα. Ἐἶνε φανερόν λοιπὸν ποίας μελλοντικῆς δυνατοτήτας παρουσιάζει ἡ σιδηρομεταλλουργία εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πόσον ἐπιτακτικὴ εἶνε ἡ ἀνάγκη νὰ ἀξιοποιησῶμεν ἐπιτοπιῶς τὸ σιδηρομεταλλευτικὸν μας. Εἶνε ἀληθὲς δὲ δὲν διαθέτομεν λιθάνθρακα, ἀλλὰ ἡμπαροῦμεν νὰ εἰσαγάγωμεν αὐτόν, ὅπως κάμουν τόσαι ἄλλαι χώραι, καὶ τὸν ἀποσπάξωμεν ἐδῶ διὰ τὰ παραγέ-

χῆραι πού δὲν διαθέτουν πετρελαιοπηγὰς. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἰδρῶσωμεν βιομηχανίας ιαυοικῆς καὶ ἀνθρακικῆς σόδας, πυριμάχων ὑλικῶν, σιδηροκραμμάτων, νικελίου, χρωμικῶν ἀλάτων κλπ. Ἡ ἰδρῶσις ξαχαροβιομηχανίας ἀπὸ τεύτλα, πού τόσο εὐδοκίμου, θὰ ἀφελήσῃ πάρα πολὺ καὶ τὰς ἄλλας καλλιέργειας καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Ἡ κοινοεργασίαι εἶνε ἀκόμη μόλις εἰς τὴν ἀρχήν, ἔχει δὲ ἀπείρους δυνατοτήτας ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων τῆς.

Γενικῶς εἶνε πλάνη νὰ νομίζωμεν δὲι πρέπει νὰ περιορισθῶμεν εἰς βιομηχανίας διὰ τὰς ὁποίας διαθίτομεν πρώτους ὕλεις. Ἡ Ἑλβετία εἶνε χώρα βιομηχανικὴ χωρὶς κομμίας ἐγγύθωρον πρώτων ὕλων, γαρίζει ὅμως τὰ ἀξιοποιεῖ τὰς ὑδραυλικὰς τῆς πιάσεις καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων τῆς καὶ αὐτὰ πρέπει νὰ ἐκμεταλλωσῶμεν καὶ ἡμεῖς. Ἐξ ἴσου χαρακτηριστικόν εἶνε καὶ τὸ παράδειγμα τῆς Νορβηγίας.

Ἔργασια

Ἐξέθεσμεν προηγουμένως πῶσας ὑδραυλικὰς δυνάμεις διαθέτομεν πού χάνονται σήμερα ὄχι μόνον ἀχρησιμοποίητοι, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἐφοῦ προκαλοῦσιν συχρὸς πλημμύρας καὶ καταστροφὰς. Ἔργασίαν διαθίτομεν ἐπιτοπιῶς. Εἶνε γνωστὸν δὲι κατὰ μίσαν ὄρον μόνον τὰ 40-50 ο/ο τῶν διαθέσιμων ἡμερομισθίων τῶν κατοίκων τῆς Ἑλληνικῆς ἱπείθρου χρησιμοποιεῦνται εἰς τὰς ἀγροτικὰς ἐργασίας, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα χάνονται. Νομίζομεν δὲι καὶ εἰς πολλὰς ἐπαρχικὰς πόλεις ἡ ἀναλογία δὲν θὰ εἶνε καλύτερα, χωρὶς νὰ ὀμνήσωμεν διὰ τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα ὅπου μέγα μέρος τῶν κατοίκων ἀπασχολεῖται εἰς παρασιτικὰς ἐργασίας. Αὐτὰ συμβαίνουσι ὄχι διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν θέλουσι νὰ ἐργασθῶσι, ἀλλὰ διότι δὲν ὑπάρχει ἐργασία καὶ αὐτὴν ἡν ἐργασίαν πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν καὶ νὰ ἀξιοποιήσωμεν. Μόνον ἐτοί θὰ σταματήσωμεν τὸ ρεῦμα τῆς ἀσυμφιλίας ἀπὸ τὸ ὅποιον τόσον ὑποφέρει ἡ χώρα μας. Τὸ συμπέρασμα εἶνε δὲι εἴμεθα μία ἐπιχειρήσις τῆς ὁποίας τὸ προσωπικὸν ἀποτελεῖται κατὰ 50 ο/ο ἀπὸ ἀγρομίσθους. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ προκόψωμεν;

Εἶνε γνωστὸν δὲι ὅταν λείψῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, δὲν θὰ ἐξασφαλίσωμεν μόνον τὴν πίστιν μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν καί. αὐτὸ εἶνε πολὺ σπουδαιότερον, τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον θὰ ἀποκτήσῃ ἐμπιστοσύνην, ἡ σύνοψις ἐσωτερικῶν δανείων θὰ γίνῃ εὐκόλος καὶ θὰ ταύσωμεν νὰ ἱπαιτοῦμεν κάθε τόσον δάνεια ἀπὸ τοὺς ξένους.

Δὲν γνωρίζομεν ὅκωμη πῶς θὰ χρηματοδοτηθῶσι τὰ ἔργα αὐτὰ ἔνα μόνον πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ὅλοι δὲι τὰ ἔργα αὐτὰ πρέπει νὰ γίνουσι ἀνθελωμεν νὰ δροσοπέδη δότοπος μας. Ἡ ἐπανόρθωσις ὀπλῶς τῶν πολεμικῶν καταστροφῶν δὲν θὰ ἦτο λύσις πραγματικὴ, ἀφοῦ θὰ μᾶς φέρῃ πάλιν εἰς τὴν προπολεμικὴν μας φτώχειαν. Χρειαζόμεθα μίαν οὐκίαν ἐναδιοργάνωσιν τῆς οἰκονομίας μας καὶ αὐτὴ θὰ γίνῃ μόνον μὲ τὰ τεχνικὰ ἔργα, Ἐνα ποσοστὸν ὄχι ἀσήμερον τῶν ἐργων αὐτῶν, ἰδίως πολλῶν βιομηχανικῶν, ἡμπαροῦν νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν ἰδιοκίαν πρωτοβουλίαν καὶ τοῦτο θὰ γίνῃ ἐὰν τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον ἀποκτήσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μέλλον τῆς χώρας. Ἀλλὰ τὰ ἐδοκοῦστικὰ καὶ ἐγγειοφελικὰ θὰ πρέπει νὰ τὰ κάμῃ τὸ κράτος. Ἄς μιμηθῶμεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὰ δολκηρωτικὰ κράτη πού κατάεθωσαν μὲ τὰ μεγάλα τεχνικὰ ἔργα νὰ λύσουν πολλὰ ἐημογεσφικὰ τῶν προβλήματα. Εἶνε ἴσως τὸ μόνον τῶν παράδειγμα πού πρέπει νὰτὴν νὰ μᾶς διδάξῃ ἀλλὰ εἶνε τόσον οπουδοῖον ὥστε εἶνε ἀξίον πρὸς μίμησιν. Ἄς μιμηθῶμεν ἀκόμη τὸ παράδειγμα τῶν ἐργων τῆς κοιλᾶδος τοῦ Τένις τῆς Βορ. Ἀμερικῆς ὅπου μὲ τὰ ἐκτελεσθέντα τεχνικὰ ἔργα μετεβλήθη μία χώρα ἄγονος καὶ πτωχὴ εἰς πρᾶγματῶν παράδεισον.

Ἄν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν θὰ ἴδωμεν δὲι οἱ κυβερνᾶντες τὴν Κίνα, τὴν Ἀσσυρίαν, τὴν Αἴγυπτον πρὸ πολλῶν χιλιᾶδων ἐτῶν εἶχον πλήρη συνείδησιν τῆς ἀξίας τῶν τεχνικῶν ἐργων καὶ εἶχον ἀπὸ τότε κατασκευᾶσι περιγρημὰ ὑδραυλικὰ ἔργα. Ἡ κατάρρευσις τῆς Βαβυλώνας ἀφελεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν καταστροφὴν ἀπὸ κατακτιχὰς, τοῦ σοφοῦ ἀδελφικοῦ τῆς δικτύου ἐπὶ διάρκειαν

καὶ αὐτὰ βιομηχανία θὰ δημιουργήσονται ἐν συνεχείᾳ πλήθος ἄλλων δευτερευουσῶν βιομηχανιῶν.

Ἡ κλωστοϋφαντουργικὴ βιομηχανία ἀποτελεῖ ἤδη σοβαρὸν κλάδον ἀλλὰ ἐξ ἴσου σοβαρὰ εἶνε αἱ δυνατώτερες ἀναπτύξεις τούτου. Ἡ κατακόλλοις μας εἰς βάρβακα εἶνε μόλις 3,5 κιλὰ κατὰ κεφαλὴν, τοῦ ἑρίου μόλις 1 κιλόν, ἐνῶ αἱ ἀντιστοιχοὶ κατακόλλοις ἄλλων χωρῶν εἶνε τριπλάσια. Ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ βάρβακος καλύπτει τὰ 3/4 τῶν ἀναγκῶν μας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιέργειας θὰ δημιουργηθοῦν αὐτομάτως αἱ συνθήκαι τῆς ἐξελίξεως. Ἡ βιομηχανία αὐτὴ προσφέρει παραλλήλως τὸ βαμβακεύριον διὰ τὸν ἄνηρωπον καὶ τὴν πολύτεμον βαμβακόπηταν διὰ τὴν κτηνοτροφίαν. Τὸ λιγύρι, τὸ κανάβι, καὶ ἄλλα κατώτερα κλωστικά ἔλαι ἤμποροῦν ἄριστα νὰ καλλιεργηθοῦν εἰς τὴν χώραν μας καὶ νὰ ἀποτελέσουν τὰς βάσεις ἰδρύσεως νέων βιομηχανιῶν.

Ἡ βιομηχανία τοῦ τοιμῆντος καλύπτει ὅλας μας τὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι ἀνέχονται εἰς 50 κιλὰ κατ' ἄτομον, ἐνῶ ἄλλοι φθάνουν εἰς 150 καὶ 200. Ἡ βιομηχανία τοῦ οἰνοσπενύματος καλύπτει ἐπίσης ὅλας μας τὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ τὸ οἰνόπνευμα εἶνε ἀκριβὸν διότι παράγεται ἀπὸ σταφίδας. Ὅταν ἡ γεωργία μας θὰ κατορθώσῃ νὰ μᾶς δώσῃ ἄλλας εὐθηνὰς πρώτας ἕλας καὶ ἐπιτύχωμε νὰ ἔχωμεν εὐθηνὸν οἰνόπνευμα, τότε θὰ δυνηθῶμεν μετ' αὐτὸ νὰ ἰδρύσωμεν καὶ νέας χημικὰς βιομηχανίας, ποῦ χρησιμοποιοῦν τοῦτο ὡς πρώτην ὕλην.

Χάρις εἰς τὸ ελαιόλαδόν μας, τὴν εὐγενεστέρην λιπαρὰν οὐσίαν, ὑπερτεροῦμεν εἰς κατανάλωσιν ὅχι μόνον τῶν γευτόνων μας, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων. Μετ' τὸ ελαιόλαδον καὶ μετὰ ὑπερπρόδικτα του, ἔχομεν δημιουργήσει σοβαρὰς βιομηχανίας, μόνον ὅμως πολλὰ ἀκόμη νὰ γίνωσι. Πρέπει νὰ καλλιεθροῦσωμεν τὴν ποιότητά του, νὰ τὴν τυποποιήσωμεν διὰ τὴν κατορθώσωμεν διὰ ἐπιβληθῶμεν εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγοράς. Ἀπὸ τὸ πυρηνέλαιον κίναμεν τὸ σαποῦνι μας, ἀλλὰ ἡ κατανάλωσις του εἶνε ἀκόμη πολλὴ χαμηλὴ. Ἐξοδεύομεν μόνον περὶ τὰ 3,5 κιλὰ κατὰ κεφαλὴν, ἐνῶ εἰς τὰς προηγμένας χώρας ἡ κατανάλωσις εἶνε 10 κιλὰ κατ' ἄνω κατ', ὡς γνωστὸν, ἡ κατανάλωσις τοῦ σαπῶνος εἶνε ὁ δείκτης τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ βιομηχανία τῶν φαρμακευτικῶν λιπαρῶν, καλῶν τε ὅλας τὰς ἀνάγκας μας. Ἡ ὑαλοποιία, ἡ βιομηχανία κεραμικῶν εἰδῶν, ἡ βυρσοδεψία, καλύπτουν τὰ 80 ο/ο περίπου τῶν ἀναγκῶν μας, ἀλλὰ ἀν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς καταναλώσεις μας καὶ ἐδῶ ὑπάρχουν μεγάλας δυνατότητες μελλοντικῆς ἀναπτύξεως. Τὰ ἴδια περίπου ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς βιομηχανίας χάρτου, ὀργανικῶν χρωμάτων, φαρμακευτικῶν προϊόντων κλπ.

Διὰ τὴν ὄλην ἀνάπτυξιν τῆς χημικῆς μας βιομηχανίας ἔχομεν ἀνάγκην ἀφθόνην, πυκνοῦ καὶ εὐθηνοῦ θεϊκοῦ ὀξέος διὰ τὸ ὅποσον διαθετόμεν τὴν πρώτην ὕλην, τὸν σιδηροπυρίτην. Ἐξοδεύομεν κατὰ κεφαλὴν περὶ τὰ 10 κιλὰ θεϊκοῦ ὀξέος ἐναντι 50—100 ποῦ ἐξοδεύουν ἄλλαι χώραι.

Μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ ἰδρύσωμεν ἐπιτόπιον βιομηχανίαν κατεργασίας πετρελαίου εἰσαγομένου ἀπὸ τὸ ἔξωτερικόν, ὅπως κίναμεν τοῦτο τόσας ἄλλαι

Ἐρευνητικὰ Ἴνστιτοῦτα

Ἀνεφέρωμεν προηγουμένως πόσον ὑστεροῦμεν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ θρυκτοῦ μας πλοῦτον. Κατ' ἀνάλογον τρόπον ὑστεροῦμεν καὶ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τὴν τεχνικὴν ἔρευναν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας πηγῶν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἰδρυθοῦν ἀπὸ τὸ κράτος κεντρικὰ ἐρευνητικὰ ἴνστιτοῦτα διὰ νὰ μελετήσουν τὰ θέματα τὰ ἀναγομένα εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πηγῶν αὐτῶν, νὰ μελετήσουν τὰς ἐλληνοκρας πρώτας ἕλας καὶ τὰς καταλλήλοτας μεθόδους κατεργασίας τούτων, διὰ νὰ εἶνε εἰς θέσει νὰ βοηθήσονται καὶ νὰ καθοδηγήσουν τοὺς ἐπιθυμητούς διὰ τὰ σχετικὰ προβλήματα. Εἶνε ἄλλοτε γνωστὸν εἰς ὅλους πόσον συνέβαλον τὰ ὀλίγα ὑπάρχοντα παρόμοια ἰδρύματα εἰς τὸν κύκλον τῆς δράσεως τῶν.

Συμπέρασμα

Ἐπιτόπιον ἤδη, δεῖ καθεὶς χώρα ἀποτελεῖ μίαν μεγάλην τεχνικοοικονομικὴν ἐπιχείρησιν. Ὡς τοιαύτην ἐξητάσωμεν τὴν χώραν μας. Θὰ πρέπει συνεπῶς τὴν τελειώσωμεν νὰ δώσωμεν καὶ μερικὸς ἀριθμοὺς ποῦ νὰ συνοψίζον τὰ ἀνωτέρω. Βεβαίως, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ ἀκριβὴς προϋπολογισμὸς τῶν ἐργῶν αὐτῶν, ἀλλὰ μία τάξις μεγέθους τῶν ἀπαιτηθησομένων δαπανῶν εἶνε εὐκόλον νὰ γίνῃ. Ἡ ἀξία τῶν ἐργῶν ἀξιοποιήσεως ἔχει προϋπολογισμὸν διὰ τὴν πρώτην πενταετίαν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2 περίπου δισεκατομμυρίων ἡμερικῶν δολλαρίων καὶ ὑπάρχει κάθε λόγος νὰ πιστεύωμεν δεῖ μετ' αὐξίαν τῶν ἐσόδων ποῦ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν πενταετίαν αὐτὴν θὰ κατορθωθῇ ἡ ἀποπεράτωσις τούτων διὰ τὴν ὅποιαν θὰ ἀπαιτηθῇ περίπου ἄλλο τόσον ποσόν. Ἀν τὰ κίναμεν προπολεμικὰς δρχμικὰς διὰ νὰ τὰ καταστήσωμεν εὐκόλοτερα ἀντιληπτά, τὰ 490 ἑκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως κάνουν 40 δισεκατομμύρια προπολεμικῶν δραχμῶν. Ὑπερθυμίζομεν δεῖ τὸ προπολεμικόν μας ἐθνικόν εἰσόδημα ἦτο περὶ τὰ 65 δισεκ. δρχ. Ὑπάρχει κάθε λόγος νὰ πιστεύωμεν δεῖ μετὰ τὰ ἔργα θὰ διπλασιασώμεν τὸ εἰσόδημά μας, συνεπῶς δὲν εἶνε τίποτε ἐάν προβλέπωμεν μίαν πεντηκονταετη ἀπόσβεσιν μετ' 5 δισεκατομ. προπολεμικῶν δρχ. ἐτησίως ὅταν θὰ αὐξήσωμεν τὸ εἰσόδημά μας κατὰ 65 δισεκατ. προπολεμικῶν δρχ.

Ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν 2 αὐτῶν δισεκατ. δολ. τὰ 2/3 περίπου θὰ ἀντιπροσωπεύουν ἐξοδα ποῦ θὰ δαπανηθοῦν εἰς τὸν τόπον μας εἰς ἡμερομίσθια καὶ ὕλικα καὶ μόνον τὸ 1/3 θὰ ἐξαχθῇ διὰ προμήθειαν μηχανημάτων καὶ ὕλικῶν. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θὰ ἐργασθοῦν κατὰ τὴν πενταετίαν αὐτὴν 200—300.000 ἄτομα. Καθεὶς ἀντιλαμβάνεται ποίαν σημασίαν θὰ ἔχῃ ἡ παροχὴ τῆς ἐργασίας διὰ τὴν ἐλληνικὴν ὑπαιθρίαν.

Τὸ ἐμπορικόν μας ἰσοζύγιον παροῦσαζε προπολεμικῶς ἐνα ἔλλειμμα ἀπὸ 5 δισεκατ. δρχ. Δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν συνολικὴν εἰκόνα ποῦ θὰ παρουσιάσῃ ἡ οἰκονομία μας ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναφερόμενων ἐργῶν, ἀρκεῖ ὅμως νὰ ἀναφέρωμεν δεῖ μόνον ἀπὸ τὰ προϊόντα τῶν μελετηθεισῶν νέων βιομηχανιῶν θὰ προσέλθῃ κέρδος ὑπὲρ τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου ἴσον πρὸς τὸ προπολεμικόν μας ἔλλειμμα.

Τὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄμεσα καὶ σύντομα οἰκονομικὰ ὄφελῃ, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ ὠφελῇ τὴν ἐμμέσως τὴν χώραν, νὰ αἰσθῆται τὸν πλοῦτον τῆς καὶ νὰ δημιουργηθῇ ἐργασία διὰ μεγαλύτερον ποσοστὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς.

Θὰ ἐπανελέθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν σύγκρισιν τῆς χώρας πρὸς ἐπιχείρησιν. Ἐάν μία ἐπιχείρησις δὲν ἐργάζεται καλά, εἶνε καταδικασμένη εἰς καταστροφὴν. Ἐάν μία χώρα δὲν ἐργάζεται καλά καὶ δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, τότε δὲν καταστρέφεται μόνον οἰκονομικῶς. Μία χώρα τότε μόνον εἶνε ἐλευθέρω δταν ἔχῃ ἐπιτύσει κατὰ τρόπον ἀσφαλῆ τὸ ζωτικὰ προβλήματα τῆς διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον. Ἐάν δὲν τὸ ἔχῃ κατορθώσει, τότε ἀργὰ ἢ γρηγορὰ θὰ χάσῃ καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

Μετὰ τὴν ἐπιβολὴν νέων φόρων δὲν λύονται οἱ οἰκονομικὰ ζητήματα τοῦ κράτους. Οἱ φόροι δὲν δημιουργοῦν πλοῦτον. Τὸν πλοῦτον θὰ τὸν δημιουργήσῃ ἡ ἐργασία καὶ τὰ παραγωγικὰ ἔργα καὶ πρέπει νὰ δημιουργηθῇ πλοῦτος διὰ νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ εἰσπραξίς τῶν φόρων.

Οἱ πολιτικοὶ τῆς χώρας ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ θέσουν ὡς κύριον σκοπὸν τῶν τῆν ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων παραγωγικῶν ἐργῶν. Πρέπει νὰ διαφωτισώμεν τὸν λαόν δεῖ μόνον μετ' τὴν Τεχνικὴν θὰ κατορθωθῇ ἡ αὐξίσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ ἐξύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ ἐν γένει τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ μίθῃ δεῖ αἱ κατακτήσεις τῆς Τεχνικῆς δὲν εἶνε μόνον τεχνικὰ θανάματα ἀλλὰ δεῖ ἔχουν μείστην κοινωνικὴν σημασίαν. Μόνον μετὰ παραγωγικὰ ἔργα, μετὰ τὴν ἀφθονίαν καὶ εὐθηνίαν ἐνέργειαν, μετὰ δὲ ἐρευνητικὰ ἴνστιτοῦτα καὶ μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας θὰ δώσωμεν εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας τὴν δυνατότητα τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας, θὰ αὐξήσωμεν τὸν ἐθνικόν μας πλοῦτον, θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου καὶ θὰ ἐπιτύχωμεν τὰ οἰκονομικὰ, τὰ κοινωνικὰ καὶ τὰ δημογραφικὰ προβλήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα τόσον ὑποφέρει ἡ χώρα μας.

Α. ΚΩΝΣΤΑΣ

Ἡ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΤΗ ΤΩΝ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΩΝ 1947

Κατὰ πληροφоруόμεδα ἀρροδιῶς, ἐπεστράφη παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ εἶνε ἔτοιμον πρὸς ὑπογραφήν τὸ Διάταγμα περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν Ἰσολογισμῶν 1947.

Διὰ τὴν ἐν λόγω ἀναπροσαρμογὴν ὀρίζεται πολλαπλάσιον, ὅσον ἀφορᾷ τὰ πάγια στοιχεῖα, ἴσον πρὸς τὸ τετραπλάσιον τῆς προσαρμογῆς τοῦ 1945, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ ἐμπορεύσιμα, πολλαπλάσιον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ 1945.

Τὰ εἶδη τὰ ὁποῖα ἐκτίθησαν ἀπὸ 11.11.44 καὶ ἐφεξῆς ὑπολογίζονται ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ μετὰ τὴν αἰσίαν κτήσεως ἢ μετὰ τὴν προσηρμοσμένην τιμὴν, ἐάν αὐτὴν συμβαίῃ νὰ εἶνε μεγαλύτερα. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐξευρίσκειται διὰ πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ 166.5 προκειμένου περὶ ἐμπορευσιμῶν εἰδῶν καὶ ἐπὶ 148 προκειμένου περὶ παγίων στοι